

Bugün En Çok Hangi Konuyu Düşündünüz?

İnsanın bu dünyadaki hayatı bütün yönleriyle değerlendirildiğinde, üzerinde durulması gereken en temel gerçek son derece açıktır: Allah vardır. İnsan Allah tarafından yaratılmıştır, içinde bulunduğu dünya Allah tarafından yaratılmıştır ve insan, kendisine verilen ömrün sonunda Allah'ın huzuruna çıkacaktır. Kuran bu gerçeği son derece açık biçimde bildirir:

O, hanginizin daha güzel amel edeceğini sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. (Mülk Suresi, 2)

Dolayısıyla hayatın asıl anlamı, dünyada ne kadar kaldığımız, ne kadar kazandığımız, ne kadar rahat ettiğimiz veya insanlar arasında nasıl bir konum elde ettiğimiz değildir. Bütün bunların ötesinde insanın önünde çok daha büyük ve belirleyici bir gerçek vardır: İmtihan sona erecek ve insan Allah'ın huzuruna çıkacaktır.

Kuran ayetlerinde insanın dünyadaki hayatına, ölümüne, dirilişine ve ahirette karşılaşacağı hesaba dair ayrıntılar açıkça bildirilmektedir. Ayrıca kıyamet günü insanın **“Biz bundan habersizdik”** dememesi için kendisine gerekli hatırlatmaların yapıldığı haber verilir. (Araf Suresi, 172)

Kuran'ın haber verdiği büyük hesap gününde insanlar yeniden diriltilecek ve Allah'ın huzurunda toplanacaktır. Yapıp ettikleri ortaya konulacak, amel defterleri önlerine getirilecektir. Kuran, o gün insanın kendi kitabıyla karşılaşacağını bildirir:

Kitap ortaya konmuştur. Günahkarların onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. **“Eyvah! Bu nasıl kitapmış! Küçük büyük hiçbir şey bırakmadan hepsini sayıp dökmüş!”** derler. (Kehf Suresi, 49)

Başka ayetlerde o gün insanın dünyadayken yaptıklarıyla yüzleşeceği şöyle bildirilir:

Kitabı sağından verilen, “**Alın, kitabımı okuyun, doğrusu ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum**” der. (Hakka Suresi, 19)

Kitabı sol tarafından verilene gelince, o: “**Keşke bana kitabım verilmeseydi de, hesabımın ne olduğunu bilmeseydim!**” der. (Hakka Suresi, 25)

İnsan bir gün gerçekten o kitabı eline alacak, dünyada yaptığı hiçbir şeyin kaybolmadığını, en küçük davranışının bile karşılık bulduğunu görecektir:

Kim zerre ağırlığınca hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre ağırlığınca şer yapmışsa onu görür. (Zilzal Suresi, 7-8)

Peki bu büyük gerçek, insanın günlük hayatında ne kadar yer kaplamaktadır?

İnsan sabah kalkar, kahvaltıyı düşünür, işe gidecekse işe yetişme telaşı başlar. Trafik, toplantılar, telefonlar, e-postalar, alışveriş, faturalar, evin bakımı, tamiratlar, yemek, temizlik, kendi bakımı... Gün, birbirini takip eden işler ve telaşlarla geçer.

Elbette insan bunları yapmak zorundadır. Çalışır, evinin ihtiyaçlarını karşılar, sorumluluklarını yerine getirir. Mesele bunların yapılması değildir. Asıl önemli olan, bunların insanın zihninde ve kalbinde kapladığı yer ve insanın bunları yerine getirirken Allah'ı unutup unutmamasıdır. Bütün dikkatini dünyanın ayrıntılarına yöneltirken Allah'ı unutuyor, kendisinin dünyadaki varlığının asıl sebebini ve hayattaki temel sorumluluklarını göz ardı ediyorsa, işte kayıp burada başlar.

Bununla birlikte insan, Allah'ı ve ahirette karşılaşacağı o büyük günü unuttuğunda, Allah'ın hoşnut olmadığı bazı tavır ve davranışlara doğru sürüklenme tehlikesiyle de karşı karşıya kalır. Örneğin kimi insanlar, bir arkadaşının ya da akrabasının söylediği bir sözü bütün gün zihninde taşıyabilir. O sözü neden söylediğini düşünür ve gün içinde tekrar tekrar hatırlar. Sonra başka bir arkadaşına anlatır. Bir başka akrabasıyla değerlendirir. “**Acaba bunu neden söyledi?**” diye düşünüp durur ve saatlerce bunun üzerinde konuşur.

Başka bir gün, örneğin bir tanıdığının ya da akrabasının tatile gittiğini öğrenir. Bu kez kiminle gittiği, nereye gittiği, tatile gidecek parayı nereden bulduğu gibi sorular zihnini meşgul etmeye başlar. Başkalarıyla bu konuda konuşur, yorumlar yapar, tahminlerde bulunur. Böylece o kişinin hayatı, asıl dikkatini vermesi gereken Allah'tan, ahiretten ve kıyamet günü vereceği hesaptan daha fazla üzerinde durduğu ve konuştuğu bir konu haline gelir.

İnsanın dünyada yerine getirmesi gereken sorumluluklar vardır. Velayet gereği Müslümanların sağlığı, güvenliği ve huzuru insanın sorumluluk alanı içerisinde. Öte yandan, insanlara iyiliği emretmek ve kötülükten men etmek, yani tebliğ sorumluluğunu yerine getirmek insanın sorumluluğudur. Bunun yanında insanın gün boyunca Allah'ın hoşnut olacağı ve Kuran'da bildirilen güzel tavırlarla hareket etmesi, sözlerine ve davranışlarına dikkat etmesi, kendisine verilen ömrü Allah'ın razı olacağı şekilde değerlendirmesi gerekir. Bütün bunlar insanın önünde dururken gereksiz şeylerle ilgilenmesi, asıl sorumluluklarını göz ardı etmesine yol açar. Kaldı ki insan bütün bunlarla vaktini harcarken, en önemli gerçek hiç değişmez: Allah vardır. Ahiret vardır. İnsan er geç ölecektir ve hesap gününde kitabını eline alacaktır.

Allah, insanların dünya hayatının görünen yüzüyle meşgul olurken ahiretin gerçeklerinden habersiz kalabildiklerini bildirir:

Onlar dünya hayatının görünen yüzünü bilirler, ahiretten ise tamamen habersizdirler. (Rum Suresi, 7)

Bir başka ayette Allah, insanın bu dünya hayatına kapılıp ahiretteki asıl hayatı unutmaması gerektiğine dikkat çeker:

Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Muttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız? (Enam Suresi, 32)

Dünya, milyarlarca insanın aynı anda hayatın görünen yüzüyle meşgul olduğu ve kendi meseleleriyle uğraştığı büyük bir hareketlilik halindedir. Dünyanın her yerinde insanlar bir yerlere yetişir, bir şeyler satın alır, bir şeyler üzerinde çalışır, birileriyle konuşur, bir şeyler planlar.

Bir an için bütün bu görüntünün donduğunu varsayalım. Trafik durmuş, telefonlar susmuş olsun. İş yerleri, alışveriş merkezleri boşalmış, evlerdeki bütün telaş sona ermiş olsun. Dünyayı o donmuş haliyle görebilseydik, insanların o an uğraştığı dünya meselelerini tespit edebilseydik ve kaç kişinin ahirette vereceği hesabı düşünerek hareket ettiğini görebilseydik...

Acaba şu anda dünyada kimler bir gün Allah'ın huzurunda duracağını düşünüyor? Kaç kişi amel defterini bir gün eline alıp okuyacağını düşünüyor? Kaç kişi dünyada söylediği her sözün, yaptığı her davranışın er geç karşısına çıkacağını unutmadan hareket ediyor? Ve kaç, en büyük hakikat olan Allah'ın varlığını kalbinin ve aklının merkezinde taşıyor?

Dünyada yaşanan her şeyin ahirette bir karşılığı, bir hesabı vardır. Söylenen hiçbir söz kaybolmaz; hesabı vardır. Yapılan hiçbir iyilik kaybolmaz; hesabı vardır. Güzel tavrın da kötü tavrın da ahirette mutlaka bir karşılığı vardır.

Allah dostları dünyevi işlerle ilgilenirken, günlük iş ve sorumluluklarını yerine getirirken görüntünün ardındaki hakikati unutmazlar. Alışveriş yaparken, yemek hazırlarken, evlerini düzenlerken, bir yere giderken, insanlarla konuşurken, çalışırken, dinlenirken veya herhangi bir günlük meseleyle ilgilenirken hayatın asıl maksadını gözden kaçırmazlar. Dünya hayatının gerektirdiği işlerle ilgilenirler, fakat bu işlerin onları Allah'ı hatırlamaktan ve ahireti düşünmekten uzaklaştırmasına izin vermezler.

Kendilerine bir nimet geldiğinde yalnızca nimetin kendisine bakmazlar; nimeti vereni, nimetin asıl sahibini hatırlarlar. Bir sıkıntı geldiğinde yalnızca sıkıntının kendisine bakmazlar; bunun bir imtihan olduğunu bilir ve Allah'ın bilgisi ve takdiri ile yaratıldığını hatırlarlar. İnsanlarla iletişim halindeyken sözleri ve düşünceleri ile imtihan olduklarını bilir, bunlardan dolayı kıyamet günü hesap vereceklerini unutmazlar.

Allah'ı unutmayan insanlar Kuran'da şöyle tarif edilir:

Onlar ayakta iken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. (Al-i İmran Suresi, 191)

İnsan her sabah yeniden bir tercihle karşı karşıyadır: Acaba bütün dikkatini dünyanın küçük ve geçici telaşlarına mı verecek, yoksa bütün bunların ardındaki büyük gerçeği aklında tutacak mı?

İnsanın kendisine her gün sorması gereken en önemli sorular şunlardır:

“Bugün hayatımda en çok hangi konuyu düşündüm?”

“Bir başkasının söylediği sözü mü? Bir başkasının hayatını mı? Para, iş, ev, eşya ve günlük telaşları mı?”

“Yoksa beni yaratan Allah'ı ve bir gün O'nun huzurunda vereceğim hesabı mı?”

Bu soruları sık sık kendisine soran insan, kendi kendisini kontrol etme imkanı bulur. Eğer zihnini ve kalbini en çok meşgul edenler hep dünya hayatına ait konularsa, hayatını gözden geçirmesi, önceliklerini yeniden belirlemesi ve Rabbini ve ahireti hayatının merkezine alması gerekmektedir. Güne, “Bugün Allah’ın razı olacağı tavırlar göstereceğim” diyerek başlamalıdır. Karşılaştığı her insanı, sabretmesi gereken her anı, iyilik yapabileceği her fırsatı, güzel ahlak gösterebilmesi ve amel defterine sevap ekleyebilmesi için Allah’ın kendisine sunduğu bir imkan olarak görmelidir. Böyle bir insanın hem kendisine hem de çevresine büyük faydası olur. Hal ve tavırlarıyla çevresindeki insanlara Allah’ı hatırlatan, güzelliği ve güzel ahlakı ile onları da iyiliğe teşvik eden bir kişi olmak, insan için dünyadaki en büyük kazançlardan biridir.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/bugun-en-cok-hangi-konuyu-dusundunuz>